

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4178/2020
30.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Никола Арнаут, адвокат из ..., против туженог МПП „Јединство“ АД Севојно и ВВ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 90/18 од 18.12.2018. године, у седници од 30.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 90/18 од 18.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 1505/11 од 18.09.2017. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је по основу стицања у браку са туженим ВВ власник са 1/3 идеалног дела породичног стамбеног објекта описаног изреком и власник са 1/2 идеалног дела стамбено-пословног објекта и пословног објекта описаних овим делом изреке. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је власник пословно-стамбеног објекта описаног овим делом изреке, што би тужени били дужни да признају и дозволе да се тужилац као власник упише у јавне књиге. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца да се утврди њихово право коришћења кп .., .. и .. у КО Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 90/18 од 18.12.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога протиписаних чланом 395. Закона о парничном поступку.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 5/20 од 22.07.2020. године не предлаже се Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“

125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 05.07.2011. године, а вредност предмета спора је 1.000.000,00 динара.

Будући да је тужба у овој парници поднета пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), на ревизијски поступка примењују се одредбе ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса.

С обзиром да је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допуна ЗПП ("Службени гласник РС" 55/14), на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

Будући да наведена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра као ревизијског цензуса из цитиране законске одредбе, и да Апелациони суд у Крагујевцу није предложио одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној у смислу члана 395. ЗПП, ревизија је недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић